

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection](#)[Mythologia, Francfort, 1581 - Seuil :](#)
[fermeture](#)[Item](#)[Mythologia, Francfort, 1581 - Friderici Sylburgii notæ ad mythologicos hosce libros](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - Friderici Sylburgii notæ ad mythologicos hosce libros

Auteur(s) : Sylburg, Friedrich (auteur)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationn.p.

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

FRIDERICI SYLBVRGII NOTÆ AD MYTHOLOGICO- SOSHOSE LIBROS.

PΛο. 33, versu ἵπαιον, malim τὰς σφαγίδας, itemque mox in versione, *alij cadenti cultros supponebant*, vt apud Virgil. Georg. 3, *Ac vix suppositis tinguntur sanguine cultri.*

P. 42, v. μηδ', & paulo post vers. τῆν, pro ὀσφίζων malit fortasse quispiam ὀσφίζων, *consecrans et mactans, sancto ritum mactans.* Ibidem rectius τὰ ἰδὶ φόν. Ibidem v. καὶ μίλι, legendum fortasse, δὲ κείω ἀλφίτω, *Cerealis farina.* ἀπὸ enim est ἡ ἀμητήρ, *Ceres.* forsitan etiam pro ἵθιν malit aliquis ἵθιν, *improbe.*

P. 57, v. ἰντρ. scribe διόδιασι. Eodem versu alij codices habent ἀνάβλασιν, *dilatationem.* Sic infra, p. 360, v. ἰντρ.

P. 118, v. πλ. scribe ἱκῆν'. Ibidem v. παρὰ, metro convenientius σίζοντες χιῶτ', augmento sublato, quemadmodum apud Homer. χιῶτο χαμαὶ χελάδες.

P. 139, v. κυαν. quidam codices pro οὐμίνη *insidens*, habēt ἀημίτη ἰππεχα, *ab ἰσάπημασι.*

P. 149, v. δετε. suspectum est κακῆτερα πασῶν, paulo verius κῆλητρον ἀπασῶν, *scimiten seu solamen omnium.*

P. 174, vers. πῶ. scribe μορίαν per omicron. Hesychio enim μορίαι sunt ἰλαῖαι ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς, *olea Palladi sacre.*

P. 200, v. πάνι. verius est ἱασιν Ionicè & poeticè pro ἑσι, ab εἰμίσιμι: vel ἱασιν ενπι, ab εἴμι σο. Ibidem v. ἀλλά, malim ἀχίρυσίδος.

P. 223, v. ἰνφ. pro ὄπας legit N. ὄπους *succos*: sed contra metri legem. Non dubito igitur quin legendum sit vel ὄμπας, vt apud Etymologum est, vel (vt apud alios) ἑμπνας. nam ὄμπνας sunt fruges imbutæ melle. Sic certè ex eodem Callimacho citatur, ἰνδὲ θιοῖς φλογὶ κωμῶθ' ἑμπνας. Initio autem verius post ἐμφάλαι deest γὰρ vel similis particula. Ibidem versu sequenti metrum postulat ἱμαχοι. Ibidem

quum per festinationem non liceret Orphei locum quaerere, in eo mendae remanserunt quaedam. Itaque versu *ἐλπίσας*, post *ἐκυλάκων* cōmaticam, post *ἰόντων* periodicam distinctionem in Stephanea editione poni scias: sequentem verò versum sic legi, *ὄφρατι μίξαι δ' ὠμὰς χεῖρας*.

P. 242, v. καλ. forsan scribendum *καίνοσ'*, ut sequenti etiam versu est participium *ἐσθαρνεμίην*. Ibidem reponere *πριόδουε*. In Lat. vers. paulo post, *quercubus*, & plur.

P. 243, v. antepenultimo, lege *ἠδὲ καὶ ἄς*.

P. 249, v. 4, in editione Stephanea legitur *πλωτῆς*, v. 1192.

P. 261, v. penultimo, legendum *σπέντων*, & pag. sequ. v. 2, *carnes dividunt & epulantur*, ut è sequentibus Herodoti verbis intelligitur. quum enim dixisset in sacrificio Lunae de fuis, extremam pecudis caudam, splenem, omentumque simul posita, totoque pingui quod ventrem cingit, oreta, lacto ritu adoleri, subiungit, *τὰ δὲ ἄλλα κρία πλίσσονται ὡς τῆ παρσιάλωφ, ὡς τῆ ἀντὰ ἱρὰ εὐώσσι ὡς ἄλλα δὲ ἡμίρη ἢ καὶ ἄντι γασαίασιν*. hoc est, *reliquis* (s. maectati suis) *carnibus vescuntur in plens lunio in quo sacrificaverint: alio vero die non amplius gustaverint*. Locus est in Euterpe pag. 68. editionis Stephaneae.

P. 268, v. *ἴν*, rectius *ἴνυλο*.

P. 270, v. καλ. mendosum est *εὐξε*. reponendum videtur *εὐξω νομισσι*, vel *εὐξαι νομε*: ipse tamen interpretatur *νομι*.

P. 290, v. penultimo, legisse videtur *ἱβώσατε*, dum interpretatur *vocavit*: *ἱβώσατε* verò significat *statuit, locavit*. Sequenti v. legendum vel *βιβραρυμμένα*, à *βαραύω*, vel *βιβραρυμμένα*, à *βαραύω*.

P. 406, v. *ἔμμ*. Stephanea editio habet *ἀπὸ προῦ μίλω*. & sequ. *πλασίον ἀδυσωτέσσι ὑπακέει*. Ibidem *ῥώσι* sic legunt quidam, *ὡς ἴδεν γὰρ σὶ βραχίως μαι αὐδ' ἄς ἴδεν ἔτ' ἦχ' ἦ*. Ibidem v. *ἔμμ*. Stephanus habet, *βραμβέσσι δ' ἄς*. Ibidem v. penultimo in aliis edit. est *ὄλεγον*.

P. 413, v. *τινῶτο*, tollendum vel *ἔν*, vel *καῖε*, si cōstare metrum velimus.

Pag. 419, vers. *πασσ*, malim *ὄρέω ὦ*, ut est apud Etymologum.

P. 422, v. *ἄς*. legendum opinor *κυδρότρες*, vel *κιδρότρες*. & versu penultimo, *σπιτίον*, vel *σπιτιθίον*.

P. 443, v. *ἴρχ*, scribe *λαῖφ*. Ibidem versu tertio quidam codices

codices habent χόλον pro δόλον. & versus quartus sic legitur à quibusdam, ἑίρωον γλῶσσίως, λῶμισῆς ποδ' ἀθίμ. nec non quinto ῥέξῃ pro ἑρξῃ.

P. 453, v. ἔνν. videntur ea poetæ verba de Mercurio potius quàm Pane accipienda.

P. 465, v. ἦε, quidam codices habent μὲν παρ' ἑορία.

P. 495, v. ἄρην. in quibusdam cod. est τειλίκοι.

P. 496, v. τίςρ. legendum videtur τισίςρ.

P. 498, v. θλω. verius legi videtur εὐγανῆε.

P. 505, v. ττενδῃ, quidam cod. habent εἰ τόποι τῆ γῆν.

P. 513, v. τηλῶ, clausula versus pro λιγύησι supra habet ἀκταεῖο, p. 509.

P. 546, v. κυρ. alibi per φ legitur σιλφία.

P. 562, v. ρι, mendosum videtur ἑλαχρῆν: verius ne sit ἑταρῆν vel αταρῆν, non ausim affirmare.

P. 651, tertius Euripidei loci versus, ἰατίος ὁ πλῆτος, ἀδικέει τισῶν, non habet legitimam dimensionem, & sequentis versus ætiologia rectius ad secundum quadrat. ut suspicio sit tertium illum è margine in contextum irreplisse.

P. 673, v. τριφί, legisse videtur ὡς τυφῆλ.

P. 710, v. χρῆ, ex Stobæo lege, χρῆ δ' ἔπειτ' ἠπῆν ἰδ' ἰν' ὄλβ.

P. 762, v. ἰύρ. legendum fortassis ἔχον pro ἦλλον: vel ἰλθόντες ἰύρον.

P. 811, v. ἰπῆ, Romana & aliæ editiones pro ἰεῖηκῃ habent ἰεῖλας: in quibus etiam versus aliter sunt distincti. Locus est Olymp. oda 1.

P. 845, v. 3, quidam codices habent μὴ ἦρατα *valde amata*.

P. 873, v. ἑρῆκ. malim ἀνιρίψατα. Ibid. v. κχι, fortasse legendum ἰσι eunt: vel ἀφῶρ erit pro nomine ταχῆς *celeris*.

P. 877, v. ultimo, legendum fortassis ἦον.

P. 969, v. ἑχῃ, pro ἀλλὰ apud Athenæum est ἀλα *saletem*. merito conuenientius χῆλα, per crasin è κχι ἀλα. Ibidem v. ὦ ποῶ, apud eundem Athen. vulg. cod. habent θῶρλωαν κληνέ: pro quo θῶρλωαν posuit Natalis κορώλυ. vera lectio è veteri libro est, ὦ παῖ, θῶρλω ἀκλινη, *o puella fores reclina*, i. *aperi*. quo loquendi genere Herodotus quoque vsus est post Homerum. Ibid. v. ultimo legendum fortasse πλεῖον ἄν τ.

Hoc etiam monendus es lector, autorum locos hic aliquādo citari non integros, sed vltima parte truncatos. Sic enim pag. 207, ad vltimū Lycophronis versum, vt structura sit plena,

adijciendus est hic tertius, *νυμφὴν ἅπληστα μύτρα δ' αἰσθητικὴ γέ-
μων.* Sic etiam p. 228, ut perfecta sit Aristophanicorum ver-
suum sententia, tertius addendus, *τίκτι πρώτισται ὑπὸ ἡμῶν
ὑπὲρ ἡμιλατῶν πῆρος ὄντι.* Eodem modo p. 245, v. 1, post ὑλακὴ
periodica requiritur distinctio: & sequenti hemistichio ad-
dendus hic versus, *ἢ αὐτὸς κατὰ κόσμον ἰαίε ἰτάρουσι πηλασ-
σῃε,* post ἔρῃσθε comitate tantum posito. Sic p. 269, versus
4, deest alterum disiunctionis membrum, *ἢ φονγῶσαι τίκτυσι.*
Sic etiā p. 297, in ultimo Plutarchei loci membro deest reddi-
tio. Itemque p. 324, v. 1, in Æschyleo loco: ut & p. 473, po-
stremū distichon in nymphas ephydriades nec sententiā nec
structuram habet integram: & p. 872, locus Euripideus. At
p. 191, locus qui ex Aretade citatur, apud scholiasten Apollonii
(editionis Stephanæ p. 102) petitus est partim ex Apollonio
ipso, partim ex Nymphide, nulla Aretadæ mentione. Et versus
quem p. 896 citat ex Iliad. lib. quinto, nec illo in libro legitur,
nec Il. σ, nec etiam in iisdem Odysseæ libris.

Alicubi etiā autorū verba quæ citat, aliter eum legisse, ver-
sio indicat. ut vnū ē plurib. locis afferā præter superiores, p. 30,
v. septimo à fine, pro *ἑὺμολπῆ* legit *ἑὺμολπῆν.* nā *Εὐμολπῆς
ἦν ἡ Πραconiη.* (ut versio habet) Græcè est *ἑὺμολπῆς γὰρ γα-
νίδου κέρυξ.* Quod si Græca verba carent mendo, sensus hic
est, *Nam Eumolpo natum fuisse Kerycem: ex hoc vero, Eu-
molpum, ex hoc, Antiphemū, & cætera.* Suidas etiam alium
huic loco scrupulum iniicit. Eumolpum enim Musæi filium à
secundo Eumolpo quintum fuisse dicit: quum hoc in loco sit
quartus. Ut autem hoc in loco κέρυξ pro appellativo acce-
pit, sic contra, p. 254, v. 5, *μεγαλοδίασ* vertit in proprium, cum
appellatiuè potius accipiendum videatur alijs pro *multum
consilio pollenti, consultissimis prudentissimis.*

Hæc sunt quæ in Græcis autorum verbis recognoscendis
animaduerti. de quibus perlubenter cū ipso Natale per literas,
lubentius coram, si fieri potuisset, contulissēm, oculosq. meos
& animum pauissēm variorum autorum intuitu, quos Natali
videre, nobis audire tantum contigit. Sed quum & temporis
breuitas, & viæ longitudo hanc mihi felicitatem inuiderit, oro
& ipsum DN. Natalem, & æquos lectores, ut quod amore reip.

factum à me est, in bonam partem interpretetur: simul

etiam ignoscant vbi me Lynceum acumen, &

Chironia manus defecit.

FINIS.